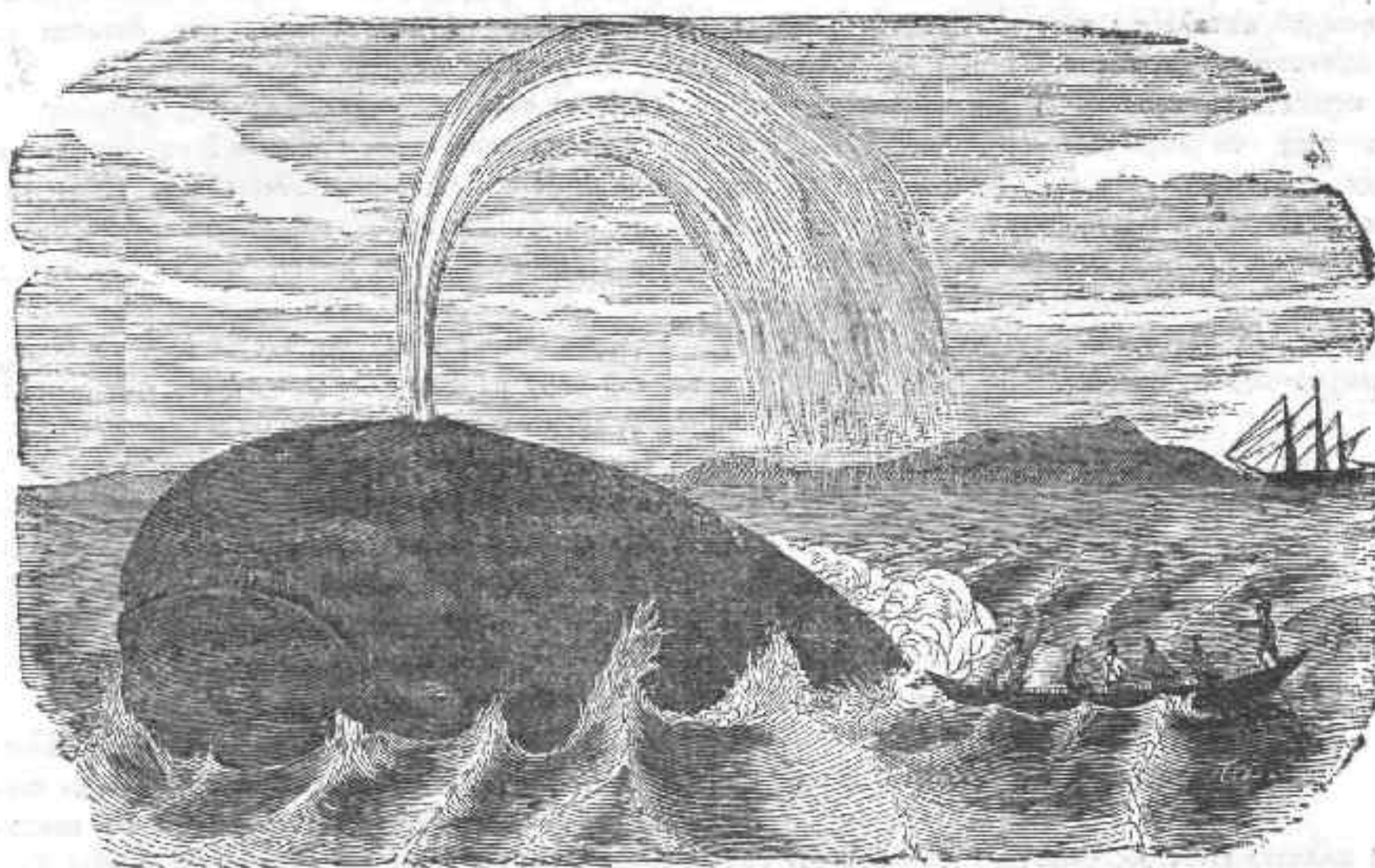

*Αγρυ φαλαίνης.

τος δὲ τεσσάρων ποδῶν καὶ δέκα δακτύλων· καὶ ἀντὶ πηδαλίου, χρῶνται κόπης μακρᾶς 21—22 ποδῶν, καὶ πέντε ἄλλων κοπῶν 16—17 ποδῶν μῆκος ἔχουσιν. φέρουσι δὲ καὶ πάντα τὰ ἀναγκαῖα εἰς ἐπισκευήν.

Ἡ ἀρπάγη, ὄπλον τρομερώτατον, εἶναι σιδηρὰ, γωνίαν ἀμβλεῖαν καὶ πλάγια ὀξύτατα ἔχουσα· ὁ δὲ σιδηρὸς, ἵνα μὴ συντρίβεται καὶ ἵνα ἐξιστάζεται εὐκόλως ἂν ποτε λυγισθῇ, κατασκευάζεται ἐλατός.

Μόλις οἱ φύλακες παρατηροῦσι μακρόθεν φάλαιναν, καὶ ἀνακράζουσι· «φάλαινα! Right twale. she blows! ἤτοι ἡ φάλαινα ρυσᾷ! » Καὶ ἀμέσως πάντες ὁρμῶσιν εἰς τὰς οἰκείας θέσεις, οἱ μὲν εἰς τοὺς κέλητας, οἱ δὲ εἰς τὰς κόπας· ἄλλοι δρᾶττουσι τὰς ἀρπάγας, καὶ ὁ ἐκ κελήτων στολίσκος παρασκευάζεται εἰς ἔροδον.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν φθάνοντα πρῶτον! Καὶ εἰ μὲν κοιμᾶται τὸ κῆτος, ἢ σιωπὴ βαθυτάτη, εἰ δὲ φεύγῃ, ὅποια ἡ καταδίωξις!

Τέλος πάντων πλησιάζουσιν εἰς αὐτό. Ὁ μὲν ἀξιωματικὸς κυβερνᾷ τὸν κέλητα, ὁ δὲ θηραγρέτης πᾶλλει τὸ δόρυ, καὶ ἅμα ἀκουσθέντος τοῦ προστάγματος, τὸ δόρυ πετάννυται, συρρίζει καὶ καταφέρει βαθεῖαν πληγὴν.

Τὸ τραυματισθὲν θηρίον συγκρούει τότε λυσσῶν τὰς σιαγόνας, καὶ πατάσσει τὴν θάλασσαν διὰ τῆς οὐρᾶς. Καὶ ἂν κατὰ δυστυχίαν ἐγγίσῃ τὸν κέλητα, ὁ κέλης καταποντίζεται αὐτανδρὸς! Φεύγει μετ' ἀπεριγράπτου ταχύτητος, καὶ ῥυμουλκεῖ τὸ τροπαιοῦχον σκαφίδιον, τῆς ἀρπάγης οὗσης δεδεμένης εἰς σχοινίου οὐτινος ἢ ἄρα μένει ἐντὸς αὐτοῦ. Ἡ φάλαινα βυθίζεται καὶ ἀναθαίνει ἀλληλοδιαδόχως εἰς

τὴν καλημαγμένην ἐπιφάνειαν, καὶ ἀσπαίρουσα, καὶ πνευστιῶσα τελευτᾷ ἐπὶ τέλους.

Ὁ θηραγρέτης πλησιάζων τότε εἰς τὸ στήθος τοῦ ἀγωνιῶντος ἔχθρου, βυθίζει εἰς τοὺς πνεύμονάς του μακρὸν δόρυ ἀμφίτομον καὶ ἀνακράζει· «Μακρὰν, φίλοι μου, μακρὰν» διότι οἱ τελευταῖοι σπασμοὶ τοῦ ἀναφυσῶντος αἵμα θηρίου εἰσὶν εἰς ἄκρον ἐπικίνδυνοι. Πολλάκις ἡ ἀγωνία του διαρκεῖ ὥρας ὀλοκληροῦς.

Ἴνα ἐπισπεύτωσι τὸν θάνατον αὐτοῦ, τὸ κατατραυματίζουσι καὶ διὰ νέων πληγῶν. Ἄν δὲ ὁ θηραγρέτης καταφθάσῃ νὰ χωρίσῃ ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν οὐρὰν, ἡ ταχύτης τοῦ θηρίου ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ.

Οἱ κίνδυνοι οὗς διατρέχουσιν οἱ εὐθραστοὶ κέλητες εἰσὶ τρομεροί. Εἰς μόνος κτύπος τῆς οὐρᾶς ἀρκεῖ, ὥς πολλάκις συνέβη, νὰ καταποντίσῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐναυτοὺς. Πολλάκις δὲ καὶ ἀνατετάννυνται μέχρι νεφῶν, ἂν εὐρεθῶσιν ἄνωθεν τῆς ἀναβαινούσης φαλαίνης. Ἐν γένει σπανίως πλοῖον θηρευτικὸν ἐπανέρχεται ἀβλαβὲς εἰς τὸν λιμένα του.

Μετὰ τὸν θάνατόν του τὸ κῆτος σύρεται πρὸς τὸ πλοῖον, καὶ δεσμένον δι' ἀλύσειας εἰς τὴν ἑτέραν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ κρεουργεῖται. Τὰ δὲ τεμάχια, ἀναδιεσπόμενα ἀναλύονται καὶ μεταβάλλονται εἰς ἔλαιον. Ἡ δυσκολωτέρα πασῶν τῶν ἐργασιῶν εἶναι ἡ διαχώρισις τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, διότι τὸ συνδέον αὐτὰ ὅσπουν εἶναι γιγαντῶδες. Ὁ δὲ σκαλετὸς ρίπτεται, καὶ κακατρώγεται ὑπὸ τῶν σκαφοδότην ὀρνέων καὶ καρχαριῶν.